

Mál nr. 254/2017**M****og****vátryggingafélagið V v/ ábyrgðartryggingar vinnuveitanda.****Ágreiningur um bótaskyldu er starfsmaður timbursölu skarst á hendi í hjólsög.****Gögn.**

Málskot, móttakið 2.8.2017, ásamt fylgigögnum.

Bréf V, dags. 15.8.2017, ásamt fylgigagni.

Málsatvik.

M starfaði í timbursölu A. Hinn 24. nóvember 2016, er hann hugðist saga spýtu í svokallaðri bútsög, varð hann fyrir því að sagarblaðið fór þvert yfir handarbak vinstri handar og hlaut hann alvarlegan skurðáverka á hendinni.

Lögregla var kvödd á vettvang. Í vettvangsskýrslu hennar kemur fram að slysið hafi orðið við hjólsög sem er dregin fram til að saga í sundur það sem á að saga. Ekki var rætt við M á slysstað. Rætt var við starfsmann A á vettvangi sem hafði eftir M að hann hefði skorist á söginni sökum þess að spýta sem hann var að saga hafi gengið til. Kvað starfsmaðurinn að hugsanlega hefði sögin náð að grípa í hanska sem M bar á báðum höndum með fyrrgreindum afleiðingum. Þá taldi starfsmaðurinn að M hefði haldið á spýtunni með vinstri hendi og notað hægri hönd til að draga sögina fram. Engin vitni urðu að slysinu.

Hinn 25. janúar 2017 tók lögregla símaskýrslu af M. Aðspurður kvaðst hann ekki muna vel eftir slysinu, en taldi að hann hafi verið að saga spýtu og haldið henni með vinstri hendi. Sennilega hafi spýtan runnið til með þeim afleiðingum að vinstri hönd lenti í sagarblaðinu.

Vinnueftirlit ríkisins (VER) var einnig gert viðvart um slysið og fór eftirlitsmaður á þess vegum á vettvang til að rannsaka slysið. Í umsögn VER um slysið, dags. í janúar 2017, kemur fram að M hafi verið á þriðja degi í starfi hjá A er slysið varð. Helstu verkefni hans hafi verið almenn afgreiðsla á timburvörum og að sníða timbur til eftir óskum viðskiptavina. Slysdaginn hafi hann verið að sníða til grindarefni. Hann hafi ræst sögina með hægri hendi, dregið hana í átt að timbrinu sem hann ætlaði að saga og hafi sagarblaðið farið í vinstri hönd hans. Verkstjóri sem var að störfum í nokkurra metra fjarlægð frá M, þegar hann slasaðist, hafði eftir M að timbrið sem hann ætlaði að saga niður hafi runnið til. Þegar eftirlitsmaður VER hafði samband við M nokkru eftir slysið mundi hann ekki eftir hvað hafði gerst. Þá segir svo í umsögninni: „Þegar skoðaður er frágangurinn á útsogsbúnaðinum (mynd 2 og 3) þá má sjá að það safnast sag, ryk og stubbar bakvið og í kringum sagarblaðið. Mögulega hafa tennur sagarblaðsins náð að festast í sagarbút / timburafskurði þegar [M] dró fram sögina. Hann hefur ef til vill haldið um grindarefnið með vinstri hendi framan við sagarblaðið, ekki búinn að færa efnið til vinstri við sögina, sem er rétt staðsetning á efninu til að saga það í bútsöginni. Þegar [M] gangsetti bútsögina hefur hún hrokkið fram með þeim afleiðingum að sagarblaðið fer í vinstri hendi [M].“ Þá segir í umsögninni að A hafi gert áhættumat fyrir starfseminu. Er það niðurstaða rannsóknar VER að orsök slyssins megi rekja annars vegar til frágangs frásogsbúnaðar þannig að sag og timburafskurður safnist aftan við og í kringum sagarblaðið og hins vegar til þess að mögulega hafi sagarblaðið hrokkið til og kastast fram vegna timburafskurða og timburstubba sem höfðu safnast aftan við sagarblaðið og í kringum það. Meðvirkandi þátt megi telja að M hafi verið á þriðja starfsdegi og því haft takmarkaða reynslu í starfi. Í eftirlitsskýrslu hafi verið gefin fyrirsmáli um að endurskoða skuli áhættumat fyrir vinnu við bútsög í timbursölu og fjarlægja skuli frásogsbúnaðinn og setja upp nýjan þannig auðvelt sé að hreinsa burt timburafskurð og önnur óhreinindi frá sagarblaði.

Með vísan til umsagnar VER kveður M að aðstæður á vinnustaðnum hafi farið í bága við ákvæði 13., 37., 42. og 46. gr. laga nr. 46/1980 um aðbúnað, hollustuhætti og öryggi á vinnustöðum og 5. gr. reglugerðar nr. 368/2006 um notkun tækja auk þess sem hann hafi ekki fengið nauðsynlega kennslu og þjálfun eins og skylt er skv. 14. gr. laga nr. 46/1980 og 8. gr. rg. nr. 368/2006. Telur M, með vísan

til þessa, að A beri skaðabótaábyrgð á líkamstjóni hans og hefur krafist bóta fyrir tjónið úr ábyrgðartryggingu A hjá V. V hefur hafnað bótaskyldu einkum á þeim forsendum að umsögn VER sé ekki næg sönnun fyrir bótaábyrgð A, gert hafi verið áhættumat fyrir sögina og M hafi fengið þjálfun og leiðbeiningar frá vönum starfsmanni.

Álit.

Samkvæmt því sem fram kemur lögregluskýrslu kvaðst M ekki muna vel eftir slysinu, þegar símasamband var haft við hann nokkru eftir slysið, en taldi að hann hafi verið að saga spýtu og haldið henni með vinstri hendi. Sennilega hafi spýtan runnið til með þeim afleiðingum að vinstri hönd lenti í sagarblaðinu. Í lögregluskýrslunni er haft eftir samstarfsmanni M á slysstað að M hafi tjáð honum að hann hefði skorist á söginni sökum þess að spýta sem hann var að saga hafi gengið til. Á sama veg er í umsögn VER haft eftir verkstjóra á staðnum, að M hafi tjáð honum að timbrið sem hann ætlaði að saga niður hafi runnið til. Í umsögn VER er látið að því liggja að ryk, sag og afsagaðir timburstubbar safnist saman bak við og í kringum sögina og mögulega hafi tennur sagarblaðsins náð í timburafskurð eða eitthvað því um líkt þegar M dró sögina fram. Ekki verður séð að ályktun VER um orsök slyssins eigi sér stoð í gögnum málsins, þ.e. að tennur sagarblaðsins hafi hrokkið fram þegar sögin var ræst. Því verður ekki fullyrt af umsögninni að söginni og útsogsbúnaði við hana hafi verið áfátt. Í umsögninni er ekki að finna skýringu eða rökstuðning fyrir þeirri niðurstöðu að endurskoða þurfi áhættumat vegna vinnu við umrædda sög. Að öllu virtu verður að telja umsögn VER haldna slíkum ágöllum að á henni verði ekki byggt þegar metin er skaðabótaábyrgð A á líkamstjóni M. Ekkert hefur komið fram sem gefur tilefni til að ætla að slysið megi rekja til þess að M hafi ekki fengið fullnægjandi leiðbeiningar eða þjálfun við notkun sagarinnar. Telst því ósannað, eins og mál þetta liggur fyrir, að A beri skaðabótaábyrgð á tjóninu. M á því ekki rétt á bótum fyrir líkamstjón sitt úr ábyrgðartryggingu A hjá V.

Niðurstaða.

M á ekki rétt á bótum úr ábyrgðartryggingu A hjá V.

Reykjavík, 5. september 2017.

Þóra Hallgrímsdóttir lögfr.

Valgeir Pálsson hrl.

Jón Magnússon hrl.